

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
MAREK NIECHCIAŁ

Bydgoszcz, dnia 14 maja 2019r.

Znak: RBG.431.07.12.MChS

Decyzja nr RBG- 8/2019

I. Na podstawie art. 105 § 1 oraz art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2018r., poz. 2096 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tj. Dz.U. z 2019r., poz. 369) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy - po przeprowadzeniu wszczętego na wniosek Małgorzaty Ćwiertnia prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Koyto.pl w Modlniczce postępowania w sprawie rozłożenia na raty spłaty kar pieniężnych w kwotach 3.980,00 zł i 3.320,00 zł, wynikających z prawomocnej decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RBG-11/2010 z dnia 19 lipca 2010r., zmienionej wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 lutego 2012r. wydanym w sprawie o sygn. XVII AmA 217/10.

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

umarza się w całości postępowanie administracyjne w sprawie rozłożenia na raty spłaty kar pieniężnych w kwotach 3.980,00 zł i 3.320,00 zł, wynikających z prawomocnej decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RBG-11/2010 z dnia 19 lipca 2010r., zmienionej wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 lutego 2012r. jako bezprzedmiotowe.

Uzasadnienie

Decyzją nr RBG 11/2010 z dnia 19 lipca 2010r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także jako Prezes UOKIK, organ administracyjny) nałożył na Małgorzatę Ćwiertnia prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Koyto.pl w Modlniczce (dalej jako Zobowiązana lub Przedsiębiorca) dwie kary pieniężne w wysokości odpowiednio 5.123,00 zł i 4.2700 zł. W wyniku odwołania Zobowiązanej Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrokiem z dnia 13 lutego 2012r. zmienił zaskarżoną decyzję poprzez obniżenie kar do kwot odpowiednio 3.980,00 zł i 3.320,00 zł, co łącznie daje kwotę 7.300,00 zł. Powyższy wyrok uprawomocnił się dnia 15 marca 2012r.

W związku z brakiem dobrowolnej zapłaty do Zobowiązanej skierowano upomnienie z dnia 19 kwietnia 2012r. doręczone w dniu 23 kwietnia 2012r. Pomimo wezwania Zobowiązanej do zapłaty, należność w dalszym ciągu nie została uiszczona, w związku z czym dnia 3 lipca 2012r. wystawiono tytuł wykonawczy, po czym sprawa została skierowana do postępowania egzekucyjnego. Postanowieniem z dnia 21 października 2015r. organ egzekucyjny, na podstawie art. 59 § 3 w związku z art. 59 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tj. Dz. U. z 2018r., poz. 1314 ze zm.) umorzył postępowanie egzekucyjne z uwagi na jego bezskuteczność.

Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Krakowie wskazał, że w toku czynności egzekucyjnych prowadzonych przeciwko zobowiązanej dokonano szeregu zajęć rachunków bankowych, z których skuteczne okazały się zajęcia rachunków w Banku Zachodnim WBK S.A., Volkswagen Bank Polska S.A., Credit Agricole Bank Polska S.A., Alior Bank S.A, mBank S.A., Bank PEKAO S.A. (ostatnie zajęcie nastąpiło dnia 9 maja 2013, o czym Zobowiązana została powiadomiona dnia 14 maja 2013r.), jednakże w ich rezultacie nie uzyskano żadnych kwot. Z rejestru rachunków bankowych Ognivo wynika, że zobowiązana nie posiada innych rachunków bankowych. W trakcie postępowania wielokrotnie przeprowadzano kwerendę w zbiorach danych w celu ujawnienia majątku Zobowiązanej. Wystosowano również zapytania do Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, Centralnej Informacji Ksiąg Wieczystych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Krakowie w celu ustalenia składników majątkowych, do których mogłaby być skierowana skuteczna egzekucja. Z Centralnej Informacji Ksiąg Wieczystych w Warszawie uzyskano informację, że Zobowiązana jest współwłaścicielem wraz z Januszem Ćwiertnia nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości . W dziale IV ww. księgi wieczystej widnieją zabezpieczenia dokonane przez wierzycieli hipotecznych w postaci wpisów hipotek umownych kaucyjnych oraz hipoteki przymusowej na łączną kwotę ponad 1 milion złotych. W związku z faktem, iż tytuł wykonawczy w niniejszej sprawie wystawiony był tylko na jednego z małżonków, prowadzenie egzekucji z majątku wspólnego nie było możliwe. Organ egzekucyjny nie posiadał żadnych informacji o źródłach dochodu Zobowiązanej oraz jej majątku, wobec czego zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne.

W celu wyegzekwowania zaległości Prezes UOKIK w drodze wezwania z dnia 29 sierpnia 2018r. wezwał Zobowiązaną do złożenia oświadczenia o posiadanym majątku. Zobowiązana pismem z dnia 18 września 2018r. przedstawiła oświadczenie o posiadanym majątku, jednocześnie złożyła wniosek o umorzenie zaległości. Pismem z dnia 26 października 2018r. Prezes UOKIK pouczył Przedsiębiorcę o niedopuszczalności takiego wniosku oraz o treści art. 113 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zobowiązana wystąpiła wówczas do Prezesa UOKIK z wnioskiem z dnia 16 listopada 2018r. o rozłożenie zaległości na raty, który został uzupełniony pismem z dnia 23 stycznia 2019r.

Pismem z dnia 5 lutego 2019r. doręczonym dnia 28 lutego 2019r. Prezes UOKIK zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszej sprawie oraz pouczył o prawie zapoznania się z aktami sprawy przed wydaniem decyzji. Zobowiązana nie skorzystała z tego prawa.

Zgodnie z art. 70 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa zobowiązania podatkowe przedawniają się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku. Bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony. Po przerwaniu biegu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny (art. 70 § 4 Ordynacji Podatkowej).

W okolicznościach niniejszej sprawy, z uwagi na fakt, iż ostatnim zastosowanym środkiem egzekucyjnym było zajęcie rachunku bankowego Przedsiębiorcy w dniu 9 maja 2013r., o czym Zobowiązana została zawiadomiona dnia 14 maja 2013r., bieg okresu przedawnienia zakończył się dnia 31 grudnia 2018r. i z upływem tego dnia przedmiotowe zobowiązanie wygasło w oparciu o art. 59 § 1 pkt 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r.

Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2018r., poz. 800 ze zm.). Tym samym zobowiązanie Przedsiębiorcy przestało istnieć, wobec czego wniosek o rozłożenie na raty kar pieniężnych w łącznej wysokości 7.300,00 zł stał się bezprzedmiotowy.

Zgodnie z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji decyzji.

Jednocześnie poucza się, że na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy o *ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. kodeks postępowania cywilnego (tj. Dz. U. z 2018r., poz. 1360 ze zm.) **od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.**

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Piotr Adamczewski*